

ВІДГУК

офіційного опонента доктора педагогічних наук, професора

Коноха Анатолія Петровича

на дисертаційне дослідження *Єремії Яни Ігорівни*

«Педагогічні умови формування предметно-методичної компетентності у майбутніх вчителів фізичної культури»

поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії у галузі знань
«01 Освіта/Педагогіка» за спеціальністю «011 Освітні, педагогічні науки»

Актуальність теми дослідження Єремії Яни Ігорівни зумовлена тим, що в сучасній системі освіти йдеться про необхідність підготовки висококваліфікованих спеціалістів, здатних ефективно організувати освітній процес у галузі фізичного виховання в закладах загальної середньої освіти. Зміни у професійній підготовці майбутніх вчителів фізичної культури зумовлені, водночас, впровадженням нових технологій в освіті, переорієнтацією навчання на особистість, принципів інклюзивності та цифровізації освітнього середовища в закладів загальної середньої освіти.

Освітня концепція НУШ, яка стала інноваційною відповіддю на запити суспільства щодо зміни системи середньої освіти, висуває до педагогів вимоги щодо вияву відкритості до реалізації інноваційних педагогічних технологій, обізнаності в основах дитячої психології та особливостях розвитку школярів, розвиненості предметних знань тощо. Учителі фізичної культури, які володіють системними методичними знаннями зможуть усвідомлено та активно зануритись в пошук інноваційних рішень щодо організації фізичного виховання учнів та долучення їх до цінностей фізичної культури й здорового способу життя або у процес освоєння та введення нововведень у практику. В таких реаліях змінились й орієнтири та вимоги до результатів підготовки майбутніх педагогів, які реалізовуватимуть завдання НУШ. Сьогодні заклади загальної середньої освіти потребують педагогів, що здатні творчо проєктувати та конструювали зміст різноманітних предметних галузей знань, в тому числі фізичної культури.

Оновлені вимоги до організації загальної середньої освіти в Україні диктують орієнтацію на впровадження диференційованого й особистісно зорієнтованих підходів у фізичному вихованні учнів. Нормативний характер навчання відходить на другий план. Адже основним завданням вчителя фізичної культури є цілісний фізичний, тілесний, духовний розвиток особистості школярів з опорою на фізичні здібності та можливості.

Відповідно, наукове дослідження Єремії Яни Ігорівни щодо формування у майбутніх вчителів фізичної культури предметно-методичної компетентності є актуальним у межах теорії і методики професійної освіти.

Відзначимо, що проведений дисертанткою аналіз педагогічної, психологічної, методичної наукової літератури, нормативно-правових актів та документів, які регулюють процес здобуття вищої освіти та фізкультурно-спортивне навчання і виховання учнів ЗЗСО, актуального практичного досвіду

професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури та сучасного стану розвитку системи фізичного виховання школярів в НУШ дав змогу окреслити сукупність *суперечностей* на:

- *соціально-концептуальному рівні* між:

- вимогами суспільства, системи загальної середньої освіти, концепції НУШ до інноватизації фізкультурно-спортивної освіти учнів ЗЗСО з опорою на формування ключових компетентностей та рівнем предметно-методичної підготовки вчителів цієї спеціальності у ЗВО України;

- *науково-теоретичному рівні* між:

- сучасними вимогами до результатів професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури в ЗВО та недостатнім рівнем теоретичної розробки й наукового обґрунтування векторів оновлення того її аспекту, що стосується формування предметно-методичних компетентностей;

- *технологічно-методичному рівні* між:

- широкими можливостями міждисциплінарності і технологічності навчання студентів, що ініціюють вдосконалення професійної підготовки вчителів фізичної культури, та відсутністю інноваційної методики формування предметно-методичної компетентності студентів цієї спеціальності.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертаційне дослідження здійснене відповідно до наукових планів Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, зокрема в межах дослідницької теми «Теоретико-методологічні засади розвитку педагогічної освіти та професійної підготовки фахівців у контексті євроінтеграційних процесів» (ДР № 0121U109359) та «Освіта та соціальна робота як ресурси розвитку особистості й суспільства в умовах глобалізації та інтеграції» (ДР № 0121U110498).

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертаційному дослідженні. Аналіз основного змісту дисертації дає підстави стверджувати, що здобувачем правильно обрані об'єкт, предмет, мета дослідження, що дозволило грамотно і чітко визначити глобальні завдання, виконати їх у повному обсязі, про що свідчать отримані результати, сформульовані висновки і рекомендації, які поетапно висвітлено в 19 наукових працях, з яких 7 –одноосібні, 8 відображають основні наукові результати дисертації зокрема, 1 публікація в науковому виданні, включеному до міжнародних наукометричних баз, 1 стаття у збірнику, включеному до міжнародних наукометричних баз Web of Science, 8 – апробаційного характеру; 1 – навчально-методичний посібник. У роботі відображено результати детального опрацювання 237 літературних джерел, з них 25 – іноземними мовами, що свідчить про всебічний аналіз здобувачем досліджуваної проблеми.

Дисертаційна робота Єремії Яни Ігорівни докладно й доказово розкриває

вихідні науково-теоретичні положення, що визначають позицію автора. Здобувачем чітко визначено нормативну базу, методологічну і теоретичну основи науково-педагогічного пошуку та чотири етапи дослідження, яке проводилось упродовж 2021–2024 років.

Оцінка змісту та завершеності дисертації. Мета, завдання та матеріал зумовили відповідну структуру наукової праці, яка характеризується повнотою і внутрішньою єдністю мети та концепції. Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків до них, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків. Загальний обсяг дисертації становить 300 сторінок, основний зміст викладено на 184 сторінках. Роботу ілюстровано 17 таблицями та 25 рисунками.

У **першому розділі** опонованої наукової роботи особливо цінним, на нашу думку, є те, що дисертанткою охарактеризовано ключові вектори оновлення змісту та організаційних засад професійної підготовки МУФК в ЗВО: забезпечення *особистісної спрямованості навчання* на основі реалізації особистісно зорієнтованого підходу задля формування цілісної особистості вчителя-інноватора, гуманіста, підтримки індивідуально-творчого розвитку кожного студента; використання методології діяльнісного підходу для досягнення *практичної орієнтованості* освітнього процесу зі спрямуванням всіх складників підготовки майбутніх вчителів фізичної культури на майбутню практичну діяльність у закладах загальної середньої освіти; реалізації *квазіпрофесійних та контекстних* форм та методів навчання (задля розвитку здатності майбутніх вчителів фізичної культури застосовувати здобуті знання в змодельованих ситуаціях й виробляти дієві методичні рішення; ініціювання активності та самостійності студентів у прийнятті педагогічних рішень щодо організації фізичного виховання нормотипових учнів та учнів з особливими освітніми потребами; актуалізації *самостійної роботи* майбутніх вчителів фізичної культури з оволодіння спеціальними методичними знаннями тощо); впровадження ідей *team teaching* в підготовку майбутніх вчителів фізичної культури для розвитку педагогічної та методичної культури, здатності виконувати педагогічні завдання у співпраці з іншими учасниками освітнього процесу; забезпечення *єдності освітньої, дослідницької та практичної* діяльності студентів та викладачів тощо); інтегрування в освітній процес педагогічних закладів вищої освіти інформаційно-комунікаційних технологій та продуктів цифрових технологій з метою інтенсифікації професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури та розвитку здатності студентів впроваджувати цифрові рішення в процес фізичного виховання учнів закладів загальної середньої освіти; забезпечення готовності студентів до використання засобів адаптивної фізичної культури в майбутній професійній діяльності; реалізація принципів системності та цілісності процесу формування професійних компетентностей майбутніх учителів предметної галузі «Фізична культура». Перелік виявлених тенденції не є вичерпним, тоді як відбиває авторський погляд на цей фрагмент вищої педагогічної освіти.

Під час пошуку ефективних шляхів використання потенціалу професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури для формування предметно-методичної компетентності виявлено можливості ідей міждисциплінарності, яка ґрунтується на методології міждисциплінарної інтеграції й передбачає організацію інноваційного освітнього середовища та застосування сучасних освітніх технологій для реалізації дослідницьких цілей. Технологізація формування предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури забезпечувала сукупність підстав для: *спрямування студентів до усвідомленого аналізу професійно-педагогічної діяльності учителів фізичної культури на основі власних мотивів зміцнення та збереження здоров'я учнів закладів загальної середньої освіти засобами фізичного виховання; проблематизації й контекстуалізації квазіпрофесійної освітньої діяльності майбутніх учителів фізичної культури; розвитку педагогічної рефлексії студентів; усвідомлення майбутніми учителями фізичної культури необхідності відходу від нормативів на уроках фізичної культури та застосування адаптивних засобів фізичного виховання та ін.*

У **другому розділі** Єремія Я. І. дослідила сутність та специфіку досліджуваної компетентності, яку описано з точки зору виокремлення компонентів, (мотиваційно-ціннісний, когнітивно-знаннєвий, діяльнісно-методичний, рефлексивно-аналітичний), критеріїв (усвідомлена студентом цінність методичної діяльності учителя фізичної культури в розрізі забезпечення здоров'язбережувального освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти; системність, глибина, інтегрованість професійних знань студентів; система наукових, дослідницьких, методичних умінь і навичок, необхідних для здійснення творчих задумів під час проектування і конструювання уроку фізичної культури, проведенні виховного заходу, організації взаємодії з дітьми, батьками, громадськістю тощо; здатність до критичного аналізу, осмислення й оцінки власної предметно-методичної професійної діяльності з метою підвищення її ефективності) та показників, які діагностуються за чотирма рівнями.

Позитивним вважаємо той факт, що Яна Ігорівна запропонувала авторське визначення предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. Її трактували як інтегративну, полідескрипторну професійну здатність реалізувати професійні функції та завдання фізичного виховання учнів закладів загальної середньої освіти, що віддзеркалює сукупність фахових знань, діагностувальних, операційно-методичних, проєктувальних, оцінювальних, психолого-педагогічних умінь проєктувати методики навчання фізичної культури школярів, реалізовувати інноваційні технології, відбирати інноваційний зміст навчання та моделювати його в умовах виконання вимог державних освітніх стандартів та Концепції Нової української школи.

Відзначимо як позитив той факт, що дослідницею самостійно виокремлено та обґрунтовано комплекс педагогічних умов формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури,

а саме: забезпечення професійної мотивації студентів до методично доцільної професійної діяльності для збереження та зміцнення здоров'я учнів; розширення й актуалізація змісту підготовки майбутніх вчителів фізичної культури з метою систематизації предметно-методичних знань студентів; створення практико-зорієнтованого предметного середовища підготовки майбутніх вчителів фізичної культури; організація педагогічної підтримки самоосвітньої діяльності студентів щодо створення власних предметно-методичних навчальних продуктів. Обрані фактори реалізувались комплексно, утворюючи континуум для формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури, водночас спрямовувались на розвиток певних компонентів. В практичному плані педагогічні умови увиразнювались в певних методичних, технологічних, організаційних векторах інноватизації професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

Важливим науковим здобутком дисертантки вважаємо розробку структурно-функціональної моделі, яка розроблена на основі врахування вимог методу моделювання в педагогічних дослідженнях, тому характеризується цілісністю (всі блоки-складники взаємодіють один з одним й спрямовані на досягнення кінцевого результату), системністю (складається з елементів, кожен з яких є невіддільним її складником), відкритістю (структура моделі може наповнюватися новими знаннями у відповідності до зміни вимог щодо якості професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури), гнучкістю, варіативністю та є графічним аналогом опису реальних дослідницьких дій в напрямі формування предметно-методичної компетентності студентів цієї спеціальності.

У **третьому розділі** розкрито етапи та методику організації педагогічного експерименту з формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури, доведено ефективність запропонованої методики впровадження педагогічних умов та структурно-функціональної моделі формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури.

Вважаємо значним досягненням дослідника проведений ним педагогічний експеримент з перевірки методики формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. В основу експериментальної методики покладено систематизовані та адаптовані навчально-методичні матеріали, ситуативні вправи, міждисциплінарні проєкти та кейси, які містили спеціальний тематичний зміст, трансформований в практико-зорієнтований формат. Ключовими характеристиками авторської методики формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури вважали такі положення: компетентнісний міждисциплінарний зміст професійно-педагогічної предметно-методичної підготовки студентів проєктували з опорою на існуючі та перспективні тренди розвитку фізичного виховання та фізичної культури як предметної галузі; збільшення частки предметно-

методичної та проблемно-дослідницької діяльності студентів в межах підготовки майбутніх учителів фізичної культури в закладах вищої освіти передбачало залучення здобувачів у навчально-дослідницьку, проектувальну, прогнозувальну та інноваційну діяльність у галузі фізичного виховання в контексті використання відомостей з предметної галузі «Фізична культура». Методика упровадження педагогічних умов та структурно-функціональної моделі охоплювала *теоретичну, практичну, діяльну та компоративні* складові процесу формування предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. Їй передбачала забезпечення інноваційності змісту курсів «Риторика вчителя», «Теорія і методика фізичного виховання школярів», «Інноваційні здоров'язберігаючі технології в умовах НУШ», «Педагогіка з основами педмайстерності» в експериментальних групах.

Вірогідність отриманих результатів і достовірність експериментального дослідження доведено шляхом використання статистичних методів обробки результатів педагогічного експерименту. Для забезпечення достовірності дослідження на початку та наприкінці формувально-практичного етапу дослідження проведено виміри рівня сформованості мотиваційно-ціннісного, когнітивно-знаннєвого, діяльностно-методичного, рефлексивно-аналітичного компонентів й загалом предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури. Ретельний аналі отриманих даних засвідчив, що зміни, які відбулися в сформованості предметно-методичної компетентності в здобувачів експериментальних груп у порівнянні зі студентами контрольних груп, які стали учасниками освітнього процесу, побудованого з урахуванням запропонованої нами методики, є помітнішими. Порівняння стану сформованості компонентів досліджуваної компетентності та їх середніх показників на констатувальному (вхідному) та результативно-підсумковому (контрольному) етапах дослідження підтвердили, що зміни мають не випадковий характер. Це підтверджується критерієм Колмогорова-Смірнова. Адже зміни, що відбулися у рівнях сформованості предметно-методичної компетентності майбутніх учителів фізичної культури у студентів експериментальної групи показали, що кількісні показники також покращилися і носять статистично доведені зміни, оскільки $I_{\text{експ}}=2,3554>0,1855$. Отже, нульова гіпотеза відкидається, і групи по розглянутій ознаці відрізняються істотно. Підтвердження цієї думки відображено цифровими значеннями рівнів сформованості досліджуваної компетентності в експериментальних та контрольних групах.

Наукова новизна і достовірність наукових положень дисертаційної роботи. У загальному відзначимо високий науковий і методичний рівень дисертаційного дослідження Єремії Яни Ігорівни. Дисертація відзначається науковою новизною і практичною значущістю отриманих результатів, серед яких у педагогічній теорії: *уперше* виокремлено і теоретично обґрунтовано педагогічні умови формування предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури (забезпечення професійної мотивації

студентів до методично доцільної професійної діяльності для збереження та зміцнення здоров'я учнів; розширення й актуалізація змісту підготовки майбутніх вчителів фізичної культури з метою систематизації предметно-методичних знань студентів; створення практико-зорієнтованого предметного середовища підготовки майбутніх вчителів фізичної культури; організація педагогічної підтримки самоосвітньої діяльності студентів щодо створення власних предметно-методичних навчальних продуктів) та спроектовано структурно-функціональну модель окресленого процесу, що, будучи новітньою архітектурою знань, складається з п'яти блоків (*цільовий, теоретико-методологічний, змістовно-технологічний, контроль-аналітичний, результативний*), й характеризується цілісністю (всі блоки-складники взаємодіють один з одним й спрямовані на досягнення кінцевого результату), системністю (складається з елементів, кожен з яких є невіддільним її складником), відкритістю (структура моделі може наповнюватися новими знаннями у відповідності до зміни вимог щодо якості професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури), гнучкістю, варіативністю та є графічним аналогом опису реальних дослідницьких дій в напрямі формування предметно-методичної компетентності студентів цієї спеціальності;

– конкретизовано сутність і зміст складників (*компоненти* (мотиваційно-ціннісний, когнітивно-знаннявий, діяльнісно-методичний, рефлексивно-аналітичний), *критерії* (усвідомлена студентом цінність методичної діяльності учителя фізичної культури в розрізі забезпечення здоров'язбережувального освітнього середовища в закладах загальної середньої освіти; системність, глибина, інтегрованість професійних знань студентів; система наукових, дослідницьких, методичних умінь і навичок, необхідних для здійснення творчих задумів під час проектування і конструювання уроку фізичної культури, проведенні виховного заходу, організації взаємодії з дітьми, батьками, громадськістю тощо; здатність до критичного аналізу, осмислення й оцінки власної предметно-методичної професійної діяльності з метою підвищення її ефективності) та показники сформованості предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури за чотирма рівнями (високий, достатній, задовільний, низький);

– *уточнено* змістовне наповнення категорій «предметно-методична компетентність майбутніх вчителів фізичної культури», «методика формування предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури», «педагогічні умови предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури».

Подальшого розвитку набули ідеї міждисциплінарної інтеграції, практико-зорієнтованого навчання, компетентнісного підходу, що відбиваються в авторській логіці використання змісту, форм, методів, засобів професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури у процесі формування в них предметно-методичної компетентності.

Практичне значення результатів дисертаційного дослідження продиктоване значною *перспективністю подальшого впровадження* у процес професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури авторської методики реалізації педагогічних умов та структурно-функціональної моделі, що детермінує виникнення якісно нового освітнього ефекту – формування предметно-методичної компетентності студентів цієї спеціальності; *можливістю модифікації розробленого* навчально-методичного підручника та практичного використання презентованих в ньому матеріалів для вдосконалення інших аспектів професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури в ЗВО України; відбивається в *оновленню змісті* дисциплін «Професійно-педагогічна комунікація вчителя ФК», «Теорія і методика фізичного виховання школярів», «Інноваційні здоров'язберігаючі технології в умовах НУШ», «Педагогіка з основами педмайстерності»; міститься в інноваційних дидактичних одиницях (ситуативні компетентнісні завдання, проблемні контексти професійно-педагогічні вправи, кейсові вправи, міждисциплінарні проекти, комунікативні проблемні завдання, рефлексивні практики), зміст яких сприяє формуванню предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури; транслюється у надійному, валідному, *верифікованому діагностувально-оцінювальному комплексі матеріалів* для встановлення рівнів сформованості предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури, який доцільно застосовувати для моніторингу якості фізкультурно-педагогічної освіти.

Запропоновані під час дослідно-експериментальної роботи навчально-методичні матеріали, дидактичні одиниці, діагностичний інструментарій сприяли оновленню та вдосконаленню процесу професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури, зокрема того її фрагменту, що стосується формування предметно-методичної компетентності здобувачів.

Науково-методичні результати та положення, отримані в дисертаційному дослідженні носять загальнодидактичний характер, відтак можуть застосовуватись в системі професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури для оновлення процесу предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури та підвищення його ефективності, у роботі методичних служб ЗЗСО, а також для написання монографій, навчально-методичних комплексів, підручників, методичних рекомендацій для вчителів фізичної культури, посібників з професійної підготовки, теорії та методики професійної освіти, виконанні магістерських, дипломних, курсових робіт, розробці концепцій розбудови системи вищої фізкультурно-педагогічної освіти України.

Результати дослідження **впроваджено** в освітній процес Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка (довідка про впровадження № 399 від 04.02.2025 р.), Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (довідка про впровадження № 307/02 від 07.02.2025 р.), Полтавського національного педагогічного університету імені

В. Г. Короленка (довідка про впровадження № 662/01-50/02 від 11.02.2025 р), Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (довідка про впровадження №01-23/48 від 18.02.2025)

Заслуговує позитивної оцінки логічність викладу змісту дисертаційного дослідження Єремії Яни Ігорівни, його завершеність у цілому, ідентичність змісту реферату й основних положень дисертації.

Результати проведеного дослідження дають підставу вважати, що визначені завдання реалізовано, мета досягнута, сукупність отриманих наукових положень має важливе значення для професійної педагогіки.

Відсутність порушення академічної доброчесності. У дисертаційному дослідженні Єремії Я.І. не виявлено фактів порушення академічної доброчесності. Робота виконана самостійно, з дотриманням вимог до наукової етики, належного цитування джерел, посилання на авторів і коректного оформлення теоретичних положень.

У публікаціях, опублікованих у співавторстві, чітко окреслено особистий внесок дисертантки, що відповідає нормам академічної прозорості. Авторка дотримується стандартів оформлення бібліографічних посилань, а також виявляє повагу до інтелектуального внеску інших дослідників, коректно інтегруючи їхні ідеї у власну теоретичну базу.

Зміст дисертації є оригінальним, логічно побудованим і доказово підтвердженим, що дозволяє стверджувати про високий рівень академічної доброчесності дослідження та самої здобувачки.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації. Не знижуючи загального схвалення проведеного Я. І. Єремією дослідження, що має безумовну теоретичну новизну та практичне значення, вважаємо доцільним висловити певні зауваження, які визначаємо у якості побажань:

1. Дисертаційна робота значно б виграла, якби автор дослідження доповнив теоретичні основи розширеними відомостями про специфіку навчання майбутніх вчителів фізичної культури закордоном.

2. Запропонована структурно-функціональна модель формування предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури відбиває зміст усіх запропонованих і реалізованих заходів. Проте її варто було б доповнити блоком, до якого входять діагностично-контрольні засоби для встановлення стану сформованості досліджуваного феномену.

3. Методика педагогічного експерименту описана вичерпно. Проте цікаво яким чином Ви проводили математично-статистичні розрахунки в інших ЗВО, які знаходяться на відстані.

4. Доцільно, вважаємо, розширити в підрозділі 3.1 логіку комплектування експериментальної та контрольної груп в процесі організації педагогічного експерименту, що додало б переконливості отриманим результатам.

5. Робота не позбавлена стилістичних та орфографічних огріхів.

Проте, на підставі ґрунтовного аналізу опонованої дисертаційної роботи зазначаємо, що висловлені зауваження і побажання суттєво не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

Висновки та рекомендація щодо присудження ступеня доктора філософії. У цілому, дисертаційна робота «Педагогічні умови формування предметно-методичної компетентності у майбутніх вчителів фізичної культури» Єремії Яни Ігорівни безсумнівно є самостійною і цілком завершеною працею; відзначається безперечною актуальністю, науковою новизною, теоретичною і практичною значущістю; містить значні наукові доробки, нові, раніше незахищені наукові положення й обґрунтовані висновки, що в повній мірі висвітлено в наукових публікаціях автора. Результати дослідження є раціональними для розв'язання проблеми формування предметно-методичної компетентності майбутніх вчителів фізичної культури. Робота відповідає встановленим вимогам пунктів 6.7.8,9 «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (із змінами внесеними згідно з постановами Кабінету Міністрів України №341 від 21 березня 2022 року, №502 від 19 травня 2023 року, №507 від 3 травня 2024 року). Відповідно, авторка дисертації Єремія Яна Ігорівна заслуговує на присудження ступеня доктора філософії зі спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки.

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри теорії
та методики фізичної культури і спорту
Запорізького національного університету

Анатолій КОНОХ

Проректор з наукової роботи
Запорізького національного університету

Геннадій ВАСИЛЬЧУК